

Fáradt kadenciák 11.

Valaki most hegyeken lép által
nyomában szarvas bög és madárdal
Ágak közt ferdén bezuhog a fény
Elüldögélhet ott léte peremén

*

Mások boldogságán megütközik
sértődötten fordul el tőlük pedig
nincs oka sértődni mindent megkapott
eddig sorsától amit kaphatott de

közbejöttek őrült sodrású napok
Szétrágta a láz Végleg elhallgatott

*

Lehet hogy többé nem látja viszont
Befelé szűköl Szokja az iszonyt

*

Nem ismert határt a szenvedélye
roncsolt és ölt bután és mi végre
Mire arcát a lángból fölemelte
kihalt mellőle ki még szerethette

volna Romhalmaz lett remény-vára
Fala közt szélként fütyül a hiába

*

Csupán ötszáz lépésre a tenger
rekedt Krisztus dohányzik a gangon
mindez csak díszlet temetési pompa
Senki sem tudja ki kinek halottja

*

Meztelen testek szerte szanaszét
azonosítatlan Temet a sötét

*

Délre utazik képzelet felejt
Narfény és nagy víz Pálmafás delej
Vitorlák tánca a párok felett
Mögöttük éj készül Oda érkezett

*

Pineák közé bukik le a fény
Bénán vesztegel lábánál meredély
hullámzik csámcsog zajong lent a part
Szakad a szál és nincs már ami tart

*

Hajnal s pálinkáért indul a kölyök
sirályok keringnek a piac fölött
Lóg rajta a nadrág Kalap fején
Sötét fény tátong a szíve helyén

*

Ég alá tántorog dőlnek a hegyek
tárt karral várja az ítéletet
mit nem közölnek vele csak meghoznak
Könnyebb már neki Kövek zuhognak

*

Félek a víztől Ott lent a mélyben
tündérek laknak halál-denevérek
nesztelen csapódnak parttól-partig
élettől-életig tovább és addig

*

Kizárva mindenből a sorsából is
ezüstpénz csörög de csengése hamis
Bíbor köpönyeg hever a parton
kockázik fölötte éj s az alkony

*

Ugrásra készen lapul az állat
felugat és a torkomra rácsap
Friss vér fröcsköl a kirakatodra
rángásom fölissza a homok szomja

*

Hogy kárt tett másnak kárt tenne magában
meztelen két drót s rajta az áram
Mepörkölt bőr égett hús szaga terjeng
Arcul üti s leköpi az embert

benne Isten Fölösleges lecke
Fölhasított föld sóval bevetve

*

Beszélnek hozzá nem érti csak hallja
Omlik a bánya Reped az ég alja

*

Talán egy miatyánk belül elmondva
vagy az is törölve mint üres forma
Felfüggesztve minden ami támasz
Valaki felsír de nem néz utánad

*

Elüldögélget léte peremén
ágak közt ferdén bezuhog a fény
nyomában szarvas bög és madárdal
Valaki most hegyeken lépked által